

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Władysław
Nazwisko: Michalik
Miejsce urodzenia: Góra św. Jana
Data urodzenia: 01-11-1930
Imię ojca: Jan
Imię matki: Kunegunda
Znany/a też jako: Jan Michalik
urodzony/a 27- 12-1930

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Akta śledztwa przeciwko Władysławowi Michalikowi, ps. "Młodzik", "Błysk". Był żołnierzem organizacji niepodległościowej kpt. Jana Dubaniowskiego "Salwy" aż do swojego ujawnienia 01.04.1947 roku przed WUBP w Krakowie. Po swoim przeniesieniu na Ziemię Odzyskane podejrzewany o dalszą przynależność do antykomunistycznej partyzantki oraz o posiadanie broni. Zatrzymany 05.11.1950 przez PUBP w Zgorzelcu i osadzony w Areszcie Śledczym we Wrocławiu. Akt oskarżenia został sporządzony 02.02.1951 przez oficera śledczego PUBP w Zgorzelcu chor. Mariana Paczyńskiego. Michalik został oskarżony o przynależność do "nielegalnej organizacji, mającej na celu zmienię przemocą ustroju państwa polskiego" oraz o posiadanie broni. Akt oskarżenia został przesłany do WPR we Wrocławiu 23.04.1951. Materiały zostały złożone 03.05.1954 w Archiwum Wydz. II WUBP we Wrocławiu, pod sygn. 13596/III.	Akta o sygn. IPN Wr 039/3182 (13596/III).	
Akta nadzoru WPR we Wrocławiu przeciwko Władysławowi Michalakowi. Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Michalika wydała Wojskowa Prokuratura Rejonowa we Wrocławiu 18.11.1950 na 3 miesiące, przy czym tymczasowy areszt był kilkakrotnie przedłużany. Sprawa została skierowana do Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu.	Akta o sygn. IPN Wr 155/1796 (Pr II 710/50).	

Sprawa przed Wojskowym Sądem Rejonowym we Wrocławiu przeciwko Władysławowi Michalikowi. Oskarżony o kontynuowanie antykomunistycznej działalności po ujawnieniu poprzez próbę zwerbowania Czesława Jackowiaka do organizacji niepodległościowej Józefa Miki i posiadanie broni. Rozprawa Główna odbyła się 11.05.1951 przed WSR we Wrocławiu, który orzekł w składzie: przewodniczący - ppor. Jerzy Klimczyk oraz ławnicy - strz. Władysław Ocep i strz. Józef Dylewski. Na rozprawie Michalik całkowicie zaprzeczył oskarżeniom, jednak sąd nie dał mu wiary i - opierając się wyłącznie na zeznaniach Jackowiaka - skazał go 14.05.1951 na 7 lat więzienia. Od wyroku obrona złożyła skargę rewizyjną. W dniu 29.06.1951 Najwyższy Sąd Wojskowy, uznając słuszność skargi rewizyjnej, wydał postanowienie uchylające wyrok sądu I instancji i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania WSR we Wrocławiu. W dniu 30.10.1951 WSR we Wrocławiu wydał wyrok uniewinniający Władysława Michalaka. Zwolniony z Więzienia nr 2 we Wrocławiu 31.10.1951.

Akta o sygn. IPN Wr 21/4575 (Sr 371/51).

Materiały administracyjne UB w Krakowie, dotyczące ujawnienia się Władysława Michalika. Ujawnił się on 01.04.1947 przed WUBP w Krakowie, jako żołnierz organizacji Jana Dubaniowskiego "Salwy" i otrzymał zaświadczenie nr 46.723. Akta zawierają również m.in. rozkaz zatrzymania W. Michalika z 29.05.1947, protokół rewizji oraz treść przesłuchania przed PUBP w Myślenicach 03.06.1947. Materiały złożono 24.04.1952 w Archiwum Wydz. II WUBP w Krakowie, pod dawną sygn. 10418/I. Przejestrowano 19.03.1971 do sygn. 3049/III.

Akta o sygn. IPN Kr 07/2834 (3049/III).

Charakterystyka nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", o nazwie „Żandarmeria”, opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Władysława Michalika, który występuje jako żołnierz tej organizacji, ujawniony 01.04.1947. Wg szacunków UB przez cały okres istnienia organizacji "Salwy" należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczął represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).